

Ränta eller ej vid 80-procentsreducering

av t. f. uppbördsdirektören Nils Gottliebsson

Enligt 3 § KF 6/6 1952 med bestämmelser om begränsning av skatt i vissa fall (reducering enligt 80-procentsregeln) skall å återbetalat belopp icke utgå ränta. Detta stadgande har av lokala skattemyndigheten i Stockholm och överståthållarämbetet ansetts äga avseende endast å vanlig restitutionsränta men inte å ränta enligt 69 § 1 mom. UF, d. v. s. ränta å överskjutande preliminär skatt, Ö-skatte-ränta. Riksräkenskapsverket har nu anmärkt på vår tolkning och hänvisat till ett par avgöranden i kammarrätten, där det fastställts att inte heller Ö-skatte-ränta skall utgivas vid 80-procentsreducering.

Uppbördsverket i Stockholm har anfört, att det med fog kan hävdas att 80-procentregeln är en debiteringsregel, som i princip är att likställa med andra debiteringsregler, men som av tekniska skäl inte kan träda i funktion vid den normala skattedebiteringen. Riksräkenskapsverket har självt härom sagt (prop. 299/1947): "Egentligen borde en sådan spärrregel därför träda i tillämpning redan vid skatternas debitering och reduktionen verkställas av debiteringsförrättaren utan ansökan från den skattskyldiges sida. Den föreslagna spärrregeln har emellertid erhållit en sådan utformning, att nyss angivna ordning för reduktionens verkställande icke torde kunna anlitas. Vid nu angivna förhållanden synes någon annan möjlighet icke föreligga än att de ifrågasvarande skatterna debiteras i vanlig ordning utan hänsyn till förefintligheten av spärrregeln samt att denna debitering som sålunda blivit 'felaktig' rättas i efter-

hand". Departementschefen förklarade vid samma tillfälle, att "visserligen vore det tilltalande om reduktionen kunde ske automatiskt utan ansökan av den skattskyldige, men praktiska skäl torde fortfarande lägga hinder i vägen härför". Det är, framhåller uppbördsverket, med detta betraktelsesätt — att 80-procentsreduktionen utgör ett normalt led i debiteringsförfarandet — ytterligt svårt att förstå, varför Ö-skatte-ränta icke skulle utgå på sådan återbetalning, som blir en följd av 80-procentsregelns tillämpning. Sker icke detta bli skattskyldiga, beträffande vilka skattereducering sker enligt 80-procentsregeln, sämre ställda än andra skattskyldiga i vad gäller Ö-skatte-ränta. Detta kan icke gärna ha varit åsyftat.

Uppbördsverket påpekar vidare, att vid införandet av K-skatte-ränta och Ö-skatte-ränta eventualiteten av komplikationer vid tillämpning av 80-procentsregeln uppmärksammades. Av det uttalande som då gjordes av departementschefen (prop. 203/1951, s. 64) synes man ha rätt att draga den slutsatsen, att såväl K-skatte-som Ö-skatte-ränta skulle i vanlig ordning beräknas vid tillämpning av 80-procentsregeln. Hade avsikten varit, att förbudet mot utgivande av ränta i förut angivna författningsrum även skulle gälla Ö-skatte-ränta, borde detta rimligen ha klart ut-sagts.

Såväl i prop. 203/1951 som i prop. 100/1953 säger departementschefen, att "beslut om höjd eller sänkt taxering eller debitering, som meddelats efter det den preliminära skatten avräknats från den slut-